

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ

ACTVS V. SCENA IIII.

Σκηνή τέταρτη.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΠΛΟΥΤΩΝ, ΑΙΣΧΥ-
ΛΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

BACCHVS, PLVTO, ÆSCHY-
LVS, EVRIPIDES.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Πλούτων προσέρχεται, και τον Διόνυσον περί εκατέρου ποιητού τ' αυτού γνώμην απο-

φαίνεσθαι κελεύει, ώστε τ' τον μετ' αυτού εξ Αδ' ε' ανάγειν, όν κρείστω ε'δ νομίσει.

ΔΙ. Ά Νεφες φίλοι, καγώ μ' ού αυτίς ού κενώ,

BA. *Mici ego hic sententiam
Inter eos non feram, nam neutrius
odio lubens*

Ού γ' δ' ε'χθερας εδ' ετέρω γηνήσομαι.

*Memet onerem: alterum sapientem iudico:
Voluptatem non parvam capio ex altero.*

Τόν μ' ού γ' δ' ήρ' ούμαι θρόν, τ' δ' ή δόμα.

PL. *Nihil ergo efficies, quorum iniisti huc gra-
tia.*

Πλου. Ούδ' εν άρα φράξεις, άνωπερ ήλθεσ ού,

C BA. *Sin iudicem? PL. tunc alterum elige, atque
abi*

νεκα.

Δι. Ε' αν δ' ε' κείνω; Πλου. τ' ον' ε' τερον λαβών ά-

Quem tu praposueris: ne frustra huc veneris.

πει,

BA. *Di tibi bene velint. agite vos, audite me:
Ego huc veni propter Poëtam. Æs. Cur?
cedo.*

Οπόττερον αν κείνης, ήν' ε' λθης μη μάτω.

BA. *Vt ciuitas chorus agendo salua sit,
Vter ergo vestrum consilia Reipub.*

Δι. Ευδ' αμμοίνης, φέρε δ' ή πύδεστέ μου θ' αδι,

Daturus est utilia: hunc abducere volo.

Ε' γ' ού κατήλθον ε'π' ποιητώ. Αιχ' ού. του χα-

D *Primum de Alcibiade, qua nam sententia
Alterutri est? Nam male perit nostra ciuitas.*

εμ;

Æs. *Quid autem de illo sentit ciuitas? BA.
quid? Hoc:*

Δι. Ιν' ή πόλις σωθείσ'α τ' ε'ς χροεσ άγη,

*Cupit quidem, sed odit tamen, & habere vult.
Sed quid vos de illo sentiat, dicite.*

Οπόττερος αν ούδ' τ' η πόλι παρανήσθ'ην

EV. *Ciuem hunc ego odi, qui in seruanda pa-
tria*

Μέλλει π' χρησών, τ' ε'τον άξων μοι δουκώ,

E *Fit tardus, in ledenda eadem fit celer:
Sat commodus sibi, ciuitati incommodus.*

Πρωτόν μ' ούδ' ούδ' Α' λκιβιάδου ήν' ε'χε-

BA. *Euge, ó Neptune, & qua tua est sententia?
Æs. Catulum Leonis alere in urbe non decet,*

τον

Γνώμην ε'κάττερος; ή πόλις γ' δ' δυσκοεΐ.

αντί του άγανακτεί και κακώς πασχει δ' οπ' μεταφοράς τ' ηδ' δυσκοιουσαν ζωαηκων. ή δυσκοεΐ λέγει αντί του κακα γηνήματα προάγει. Αλκιβιάδης γ' δ' φύσει Αθηναίος ών ε'φυγε μ' ού και προάδεν άξ'ε τινα αιτία εν πόλιως. κατελθών δε ε' ύστερον και ναυαρχος κα' ε'σ' ας ε'νε-

Αι. Ε' χει δ' ε' ούδ' αυτε τίνα γνώμης; Διόνυ.

F *μιστεύσ'α το ναυτικόν Αντιόχρ, ού και από Λυσάνδρ' ητ' ηδέντος, φοβηθείς Αλκιβιάδ' ησ μεταχωρεί προς Λακεδαιμονίους, ους και πείθει Αθ' λωαίσις ε'πιτεριλάει Δεκ'ελεαν. ή δε Δεκ'ελεα χώρα εν τ' η Ατ' λιγ' ης τετριχιδείσης μέγας λω' κίνδ' υνωσ Αθ' λωαίσις μη δ' υναμ'ενοισ ε'ξελθ'ε.ν. Ποσει μ' ού, ε'χθαίρει δε.] ο' α' ε'α ε'ν τ' ηδ' Ιωνος φρουρών, όπου ή Ελευθ'ερος προς τον Οσηυσία σπ'σ'ι, σιγ' ε' μ' ού, ε'χθαίρει δε, βουλεται γε μ' ού. ο' δ' ε' λογος, ποσει μ' ού ως δρα' σ' ησων, άξ' ε' τ' ε'σ' νίκας, ε'χθαίρει δε ως τυραννικόν ή ως ε'ς Λακεδαιμονίους χωρήσ'ατ' α. Μισώ πολιτω.] αυτη Ευε'σπιδης ή γνώμην, μη κα' ε'α δε'χ'εσθαι κα' άπαξ Αλκιβιάδ' εμ. χαρακτηρισίζει δε αυτόν άμα. ταυ' ε' δ' ε'σπιν Ευε'σπιδ' ησ κα' Αλκιβιάδ' ε' ας όντος αυτε θ' ουτου. βραδ' ε'ως μ' ού οφ'ιλουότος π' οδ πατηρίδ' α, ε' α' γ' ε'ως δ' ε' βλάπ'λοντος.*

Ποσει μ' ού, ε'χθαίρει ή, β'έλεται δε' ε'χεν.

Αλλ' ο', πινοείτον, ε'ιπατόν τού τε πέρι.

Αλλ' ο', πινοείτον, ε'ιπατόν τού τε πέρι.

EV. *Ciuem hunc ego odi, qui in seruanda pa-
tria*

Ευ. Μισώ πολιτω, δε'σ' α' φελείν. πάξ'αν

E *Fit tardus, in ledenda eadem fit celer:
Sat commodus sibi, ciuitati incommodus.*

Βραδ' ε'σ' πέφυκε, με'λε ε'σ' γε βλάπ'ειν τα-

BA. *Euge, ó Neptune, & qua tua est sententia?
Æs. Catulum Leonis alere in urbe non decet,*

χεις;

BA. *Euge, ó Neptune, & qua tua est sententia?
Æs. Catulum Leonis alere in urbe non decet,*

Κα' ποείμον αυτ' α, τ' η πόλι δ' α' μήχανον.

Αι. Ού χ' η λ'εοντ' ε' σ'ύμνον ε'ν πόλι ε'ξέφειν,

Δι. Ευ' γ' α' Πόσιδον. σ' ή τίνα γνώμην ε'χεις;

BISETVS.

Αι Ού χ' η λ'εοντ' ε' σ'ύμνον ε'ν πόλι ε'ξέφειν,

Σχόλια. Τόν μ' ού γ' δ' ήρ' ούμαι θρόν.] θ' ε'ν μ' ού, Ευε-

επίδ' λω λέγει. ήδεσθαι ή τ' ο Αιχ' ούλ' ω. ούτως Αείσ'αρ-
χος, άλλοι ή τ' ό εναντίον και εκατέρω σ'υνηγορέν ε' μά-
λισ'α, ότι ήδεσθαι Ευε'σπιδ' η και ως εν αρχ' η προε'σπιν.

Ούδ' εν άρα φράξεις.] Απολλώνιος του Πλούτωνος ε'ι-
ναί φσι τούτο, και γινεται πρόσωπα εν τ' η σ'κην' ηδ' τι-
νές ή τ' ού χορ'ε. Τού χ' α' εμ.] ε'ι ε'σ' ην άλλε προσώπω-
τ' ο τε χ' α' εμ. άλλ' ο' Διόνυθ' ε'σ' αυτ' ανδ'υποφ'ερε. Πρω-
τον μ' ούδ' ούδ' Αλκιβιάδ' ε.] κα' ε' δ' ε'υτέρας λέγει αυτε δ'ποχωρήσεως λω' ε'κων ε'φυγε. κατελθών μ' ού ε'π' η Αντιγ'ηοις, πο' εν αυτ' ηδ' βραδ' ε'σ'ων, άξ' ε' τ' ο π'ισ' ε-
λαι Αντιόχρ' πα' κυβερνήτη τ' ο ναυτικόν, ητ' ηδ' λω' α' υ-
πό Λυσάνδρου δ'υγαρενθ'εσ' υπο Αθ' λωαίωσ ανδ'ραν ή δ' ε'σ' φ'ερεται προς Ε'νεοφ'οντ' α' κα' ε' δ' ου. Καλλι'σρα-
τος δ' ε'σπιν, ότι ο'ατ' λω' ο' χα'ρ'ος, κα' ε' δ' εν ε'κων ε'φυγ'η ο Αλκιβιάδ' ησ. ή δ' Αείσ'αρ'χος σπ'σι, κα' ε' δ' εν ε'κ'εσ'ων εν Λακεδαιμονί δ' ε'σ' τ' ε'βων ε'πεισε Λακεδαιμονίους Αθηναίσις Δεκ'ελεαν ε'πιτεριλάει. τε'λεως δ' ε'σ' πα'σ'ουσι. λέγ' ε'σ' ο' α' ε' δ' ησ δ' ε'υτέρας δ'ποχωρήσεως λω' ε'κων ε'φυγε. γ'ε'γονασι δε Αλκιβιάδ' εμ' τε'σ'αρες. δ'υσοκ'ε' δε ε' λέγει